

Wij vinden het in onze cultuur normaal, dat iedereen belangrijke beslissingen over zijn of haar leven zelfstandig, binnen de eigen capaciteiten en mogelijkheden, volledig autonoom moet kunnen nemen. Denk daarbij aan de volledig eigen vrije keuze van een huwelijkspartner, het al of niet willen stichten van een gezin met kinderen, de keuze van een beroep en of men dit als werknemer of als zelfstandige wil gaan uitoefenen. Natuurlijk kan iedereen daarbij vrijblijvende adviezen aanvragen, maar in onze cultuur zijn wij daarbij toch duidelijk tegen bijvoorbeeld gearrangeerde huwelijken.

Maar wij vinden het helaas wel normaal, dat iedere net geboren baby, die zelf nog geen enkel gevoel of besef over eigen gevoelens in relatie tot identiteit heeft kunnen ontwikkelen, zonder rekening te houden met hoe dat soort gevoelens zich later zullen gaan ontwikkelen, uitsluitend op basis van bij die geboorte zichtbare lichaamsdelen maar onmiddellijk wordt veroordeeld om het gehele leven maar als een man of als een vrouw in onze maatschappij door te moeten gaan brengen. Maar berust het besef om man of vrouw te zijn nu in wezen eigenlijk niet primair tussen iemands oren in plaats van tussen iemands benen? Als dit achteraf in een klein percentage van de gevallen een niet correcte beslissing blijkt te zijn, moet dit toch zo eenvoudig mogelijk gecorrigeerd kunnen worden.

Voor vele transgenders waren daar, op basis van eigen gevoelens en/of op basis van wettelijke eisen in de wet BW 1.28 over de geslachtsverandering van 1985, nota bene ook nog ingrijpende medische ingrepen voor noodzakelijk. In 2014 zijn deze wettelijke eisen voor medische ingrepen gelukkig volledig vervallen. Waarom zou een individu nu dan niet gewoon zelf mogen beslissen over de manier om als man of vrouw door het leven te gaan in onze samenleving?